

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยนอกจากจะมีความสำคัญในการใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกันในการดำรงชีวิตประจำวันแล้ว ภาษาไทยยังมีความสำคัญในฐานะเป็นภาษาประจำชาติ เป็นเอกลักษณ์และมรดกทางวัฒนธรรมของชาติที่คนไทยทุกคนภาคภูมิใจ อีกทั้งมีความสำคัญกับวิถีชีวิตของคนไทยเป็นอย่างมาก ในการสื่อความหมาย ใช้ศึกษาหาความรู้ ข้อมูลข่าวสารถ่ายทอด ประเพณีวัฒนธรรมนำมาซึ่งความสามัคคีของคนในชาติ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยจึงควรได้รับการส่งเสริมให้มีประสิทธิภาพ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (แก้ไขเพิ่มเติม 2545) (หมวด 4) การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผู้เรียนทุกคน สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ดังนั้นกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ การจัดการศึกษาต้องเน้นทั้งความรู้ คุณธรรม และ กระบวนการเรียนรู้ ในเรื่องสาระความรู้ ให้บูรณาการความรู้และทักษะด้านต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับแต่ ะระดับการศึกษา ในเรื่อง การจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่สอดคล้องกับ ความสนใจ ความถนัด ของผู้เรียน และความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งให้ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนฝึก ปฏิบัติจริง ผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสมดุล และปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดี คุณลักษณะอันพึงประสงค์ในทุกวิชา นอกจากนี้ ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ยังต้องส่งเสริมให้ ผู้สอน จัดบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการ เรียนรู้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ จัดการ เรียนรู้ให้เกิดขึ้น ได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ การประเมินผลผู้เรียน ให้สถานศึกษาพิจารณาจาก พัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการ ทดสอบ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2547 : 13-14)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ได้กำหนดคน ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ให้มีความสำคัญ กับการพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้ เกิดภูมิคุ้มกัน โดยพัฒนาจิตใจควบคู่กับการพัฒนาการ

เรียนรู้ให้มีความรู้พื้นฐานเข้มแข็ง มีทักษะชีวิตพัฒนาสมรรถนะ ทักษะของกำลังแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการ พร้อมก้าวสู่โลกของการทำงานและการแข่งขันอย่างมีคุณภาพ สร้างและพัฒนากำลังคนที่เป็นเลิศ โดยเฉพาะการสร้างสรรคนวัตกรรมและองค์ความรู้ ส่งเสริมให้คนไทยเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549 : 50) ซึ่งสอดคล้องพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 22 กล่าวว่า การศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผู้เรียนทุกคน สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และ มาตรา 24 กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ให้สถานศึกษาคำเนินการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของนักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิด จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น รักการอ่านและเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2547 : 13-14)

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและใช้มากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นทักษะที่นักเรียนจะได้ใช้แสวงหาความรู้ให้ตนเองฉลาดรอบรู้ ทำให้เป็นคนทันโลกทันเหตุการณ์ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ได้เป็นอย่างดี การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ การรู้และการใช้วิธีที่ถูกต้องเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานที่ดี อีกทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวาง นอกจากนั้นแล้วการอ่านเป็นรากฐานสำคัญของการศึกษา เพราะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว กว้างขวาง ยิ่งขึ้น เพราะการเรียนวิชาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเรียนในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน ล้วนแล้วแต่ใช้การอ่านเป็นสื่อในการเรียนรู้ทั้งสิ้น (สุนันทา มั่นเศรษฐกิจวิทย์, 2545 : 1) การสอนอ่านในระดับประถมศึกษาชั้นนั้น นอกจากจะสอนให้เด็กอ่านได้แล้ว เด็กจะต้องเข้าใจความหมายของคำที่อ่าน

จับใจความในการอ่าน รู้จักลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจึงถือว่าเด็กอ่านได้ นั่นคือเด็กที่อ่านได้ดีไม่ใช่อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง หรืออ่านได้รวดเร็วเท่านั้น แต่ต้องประกอบด้วย ความเข้าใจ สามารถจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ ฉะนั้นการสอนอ่านจึงควรให้ความสำคัญด้านการส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านให้มาก ทิงเกอร์ (Tinker ; อ้างถึงใน จรัสศรี กิจบัญญัติอนันต์, 2531 : 2) การอ่านที่มีประสิทธิภาพจะต้องอ่านจับใจความได้ สรุปสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ แต่จากการสำรวจการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนพบว่า ปัญหาที่สำคัญในการอ่านของผู้เรียนคือ อ่านจับใจความสำคัญไม่ได้ ไม่สามารถสรุปประเด็นได้ ไม่สามารถแยกความรู้ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ไม่สามารถแยกใจความสำคัญกับใจความรองได้ ทำให้ไม่ได้รับประโยชน์จากการอ่าน

เท่าที่ควรทั้งยังเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการเรียนรู้และการศึกษาวิชาต่าง ๆ ด้วย (กรมวิชาการ. 2546 : 188) เมื่อนักเรียนอ่านแล้วไม่เข้าใจและจับใจความเรื่องที่อ่านไม่ได้ จะเกิดความเบื่อหน่ายและไม่รักการอ่าน ทำให้ความสามารถในการอ่านของนักเรียนต่ำ

จากข้อความดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ทักษะการอ่านจับใจความสำคัญเป็นทักษะที่มีความจำเป็นมากที่สุดในการเรียน นักเรียนจำเป็นต้องใช้เครื่องมือในการศึกษาหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ แต่เนื่องจากวิธีสอนของครูเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเป้าหมาย ในปัจจุบันการอ่านจับใจความยังไม่ประสบผลสำเร็จ คือเด็กอ่านแล้วจับใจความสำคัญของเรื่องไม่ได้ ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน นักเรียนมีทัศนคติไม่ดีต่อภาษาไทย บทเรียนมีเนื้อหามาก ไม่น่าสนใจ ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ในการเรียนนักเรียนต้องจำมากกว่าฝึกทักษะและส่งเสริมความคิด ทำให้ผู้เรียนไม่เห็นประโยชน์จากการอ่าน ปัญหาในการอ่านเกิดขึ้นกับเด็กส่วนใหญ่ คือ อ่านไม่คล่อง ไม่กล้าอ่านออกเสียงดัง อ่านไม่ได้ อ่านไม่ถูกวรรคตอน และอ่านแล้วจับใจความไม่ได้ ดังนั้น สถานศึกษาจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาการอ่านของผู้เรียน ครู อาจารย์ มีส่วนสร้างสถานศึกษาให้เป็นสังคมแห่งการอ่าน การที่นักเรียนนักศึกษาเข้าไปอยู่ในสถานที่แห่งเดียวกันเป็นจำนวนมากอาจเป็นการกระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้นให้การพัฒนาสมรรถภาพในการอ่านให้ดียิ่งขึ้น สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมส่งเสริมสมรรถภาพการอ่าน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 52) กรมวิชาการ (2546 ก : 188) กล่าวว่า การอ่านที่ดีมีประสิทธิภาพจะต้องอ่านและจับใจความได้ สามารถสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ แต่การสำรวจการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนพบว่า ปัญหาที่สำคัญของการอ่านของผู้เรียน คืออ่านแล้วไม่สามารถจับใจความสำคัญ สรุปประเด็น แยกความรู้ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และแยกใจความสำคัญได้

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนในการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ของโรงเรียนบ้านน้ำทอน (ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านน้ำทอน. 2554 : 12) ที่เป็นปัญหาสำคัญวิชาหนึ่ง คือวิชา ภาษาไทย การเรียนการสอนยังไม่บรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งเกณฑ์ไว้คือ ร้อยละ 70 ทักษะในการอ่านจับใจความเป็นปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักเรียนมากที่สุด หากนักเรียนไม่สามารถอ่านจับใจความได้ ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ย่อมเกิดปัญหาตามมาแน่นอน เพราะทักษะในการอ่านจับใจความถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนวิชาอื่น ๆ ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบปัญหาจากการให้นักเรียนอ่านหนังสือเรียน และเขียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน บอกข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่าน นักเรียนร้อยละ 80 ไม่สามารถเขียนแนวคิดได้ ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งปัญหาที่ผู้วิจัยได้ประสบมาทุกปีการศึกษา ปัญหานี้อาจจะส่งผลให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนวิชาภาษาไทย คิดว่าภาษาไทยเป็นวิชาที่ยากสำหรับตนเอง ซึ่งอาจจะเป็นปัญหาในการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้นได้

แนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความให้สูงขึ้น มีหลายวิธี แต่วิธีหนึ่งที่จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น คือการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่จะพัฒนาการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนไปพร้อม ๆ กัน โดยบูรณาการเนื้อหาสาระและวิธีการในการเรียนแบบกลุ่ม ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาต่าง ๆ ด้วยตนเองและความร่วมมือ ความช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ รวมทั้งได้พัฒนาทักษะทางสังคมต่าง ๆ เช่น ทักษะการสื่อสาร การทำงานร่วมกับผู้อื่น การสร้างความสัมพันธ์ รวมทั้งการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิด การแก้ปัญหา และอื่นๆ (ทิสนา แจมมณี, 2553 : 265) นอกจากนี้ จากผลการวิจัยพบว่า การเรียนแบบร่วมมือมีประสิทธิภาพ และใช้ได้ผลดีทุกรายวิชา รวมทั้งกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นสำหรับการสอนอ่านและการเขียน จากงานวิจัยในประเทศพบว่า การเรียนแบบร่วมมือโดยเทคนิค CIRC มีประสิทธิภาพดังผลงานวิจัยของ เพียว ลิ่งวี (2551 : 141) ที่วิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเช่นเดียวกับ วิภาวรรณ นำอุทิศ (2552 : 77) ศึกษาผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สูงกว่าก่อนเรียน และ กฤษณา พงษ์วาปี (2550 : 90) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรูปแบบการสอน CIRC พบว่า ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยเทคนิคการสอน CIRC หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อที่จะพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนให้สูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สมมุติฐานการวิจัย

ความสามารถการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนรู้โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

1.1 กลุ่มเป้าหมายการวิจัยครั้งนี้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านน้ำทอน อำเภอโพธิ์ตาก จังหวัดหนองคาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 10 คน

1.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1.2.1 ตัวแปรต้นคือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

1.2.2 ตัวแปรตามคือ ความสามารถในการอ่านจับใจความ และความพึงพอใจ

2.ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ตัวชี้วัดที่ 3, 4, 5, และ 6 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 เรื่อง การอ่านเพื่อจับใจความ ซึ่งประกอบด้วย นิทาน บทความ และบทร้อยกรอง

3.ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ใช้เวลาในการทดลอง 15 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC หมายถึง วิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคหนึ่ง มีวิธีการเรียนโดยการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน ซึ่งสมาชิกในกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมาร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุด โดยเน้นกิจกรรมหลัก 3 ประการคือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน กิจกรรมการอ่านจับใจความ และการบูรณาการการเขียนกับภาษา โดยมีขั้นตอนดังนี้ ขั้นตอนที่หนึ่ง คือขั้นเตรียมความพร้อม คือครูจัดกลุ่มนักเรียนแบบลดความสามารถและแจ้งจุดประสงค์การเรียนให้นักเรียนทราบ เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องจบนักเรียนสามารถเล่าเรื่องที่อ่านด้วยคำพูดของตนเองได้ ขั้นตอนที่สอง คือขั้นสอน คือ ทบทวนความรู้เดิมและการเสนอความรู้ใหม่ นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายซักถามถึงรายละเอียดของเนื้อเรื่อง ขั้นตอนที่สาม คือขั้นปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม คือ ฝึกฝนงานที่ได้รับมอบหมายร่วมกัน นักเรียนภายในกลุ่มช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องและข้อคิดที่ได้จากการอ่าน เมื่อเสร็จแล้วให้เพื่อนในกลุ่มช่วยกันตรวจแก้ไขให้ถูกต้อง ขั้นตอนที่สี่คือขั้นตรวจผลงานและความเข้าใจ คือ นำเสนอผลงานที่ทำ/ตรวจผลงาน สนทนา และแสดงความคิดเห็นสะท้อนผลงานที่ทำ นักเรียนแต่ละคนตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของกลุ่มตนเอง ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนขณะทำกิจกรรมและขั้นที่ทำ คือขั้นสรุปและประเมินผลงาน คือ ครูและนักเรียนสรุปบทเรียนร่วมกัน ทำแบบฝึกหัด/แบบทดสอบระหว่างหรือหลังเรียน สรุปคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม สรุปคะแนนรายบุคคล และแจ้งผลการประเมินให้นักเรียนทราบ

ความสามารถการอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านเรื่องที่กำหนดให้แล้วสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ ประโยค สรุปใจความสำคัญ และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ โดยวัดจากคะแนนการทำแบบทดสอบความสามารถอ่านจับใจความ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจจำนวน 20 ข้อ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ

ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หมายถึง เกณฑ์ที่ใช้พิจารณาว่าการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้โดยพิจารณาจากคะแนนที่ได้จากการทดสอบย่อย และคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนที่ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

80 ตัวหน้า (E_1) หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเป้าหมายทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียน คะแนนจากการทำใบงาน และแบบประเมินพฤติกรรมหลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป

80 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเป้าหมายทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป

ค่าดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าแสดงความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้จากการทำแบบทดสอบทางการเรียน โดยการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค CIRC เรื่องการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงขึ้นและมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC
2. ครูมีการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในด้านการอ่านจับใจความมากขึ้น
3. ใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในโรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นแนวทางการพัฒนาสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและสาระอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง